Hinc ysaias ait. Cultus iustitie: silentium videlicet. Iudicas: quia mentis iustitia desolat quando ab immoderata locutione non parcit. Hinc iacobus dicit. Si quis putat se religiosum esse: non refrenans linguam suam: sed seducens cor suum: huius vana est religio. Hinc rursus ait. Sit omnis homo velox ad audiendum: tardus autem ad loquendum et tardus ad iram. Hinc iterum lingue vim diffiniens adiungit. Ignem malum: plena veneno mortifero. Hinc per semetipsam nos veritas admonet dicens. Omne verbum otiosum quod locuti fuerint homines rationem reddent de eo in die iudicij. Otiosus quippe verbum est: quod aut ratione iuste necessitatis: aut intentione pie vtilitatis caret. Si ergo ratio de otioso sermone exigit: pensemus que pena multiloquio maneat. in quo etiam p noxia verba peccatur.

Quod aliter admonendi sunt pigri: atque alit precipites.

Cap. xxxix.

Aliter ammonendi sunt pigri atq
aliter p̄cipites. Illi nanq; suadē
di sunt: ne agēda bona duz differunt
amittant. Isti vero ammonēdi sūt: ne
dum bonoruz tēp⁹ incaute festinādo
preueniūt: eoꝝ merita immutent Pi
gris nanq; intimādū est. q̄ sēpe dum
oportune agere que possumus nolu=
lumus. paulopost cū volum⁹ non va
lemus Ipsa quippe mentis desidia dū
ꝯgruo feruore nō accēdit: a bonoruz
desiderio fundit⁹ ꝯualescēte furti tor
pore mactat Vnde apte per salomo
nem dicit. Pigredo immittit sopo=
rem. piger em̄ recte sentiendo q̄si vi=
gilat. quāuis nil opando torpescat.
Sed pigredo soporem immittere di=
cit: quia paulisper etiam recte sentiē
di vigilātia amittit dum a bene operā
di studio cessat Vbi recte sb̄iungit,
Et anima dissoluta esuriet Nam quia
se ad superiora stringendo nō dirigit
neglectā se inferi⁹ per desideria expā
dit. Et dum studioruz sb̄limiū vigore

non constringitur cupiditatis infime
fame sautiat · vt quo se per disciplinā
ligare dissimulat · eo se esuriens p vo-
luptatū dsideria spergat · Hinc ab ea
dem rursus salomone scribit · In de
siderijs est omnis otiosus Hinc ipa ve
ritate pdicāte vno qdez exeunte spū
mūda domꝰ dicit · ꝫ multiplitiꝰ rede
unte duz vacat occupat · Plerūqꝫ pi
ger dū necessaria agere neglexerit q-
daz sibi difficilia imponit quedā vero
incauta formidat · ⁊ dū q̄i īuenit · qd
velut iuste metuat · ostendit qd otio q̄i
nō inuicte torpescat · Cui recte p salo
monē dicit · Propt frigꝰ piger ara
re noluit: mēdicabit ḡ estate ⁊ nō da
bitur ei · Propter frigus quippe pi-
ger non arat: dum de fide torpore
constrictus: agere que debz bona dis
simulat · Propter frigus piger non
arat · dum parua ex aduerso mala me
tuit: ⁊ operari maxima pretermittit ·
¶ Bene autem dicitur · Mendica-
bit estate: ⁊ non dabitur ei · ¶ Qui

enim nunc in bonis operibus non ex
sudat cū sol iuditij feruētior apparue=
rit · qr frustra regni aditū postulat: nil
accipiens estate mēdicat · Bene hinc
rursū p eundē salomonē dicit̄ Qui ob
seruat vētum non seminat et qui ꝯside
rat nubes nunq̄z metet · Quid em̄ per
ventū nisi malignoꝝ spūuz tēptatō ex
p̄mit̄: Et q̄d per nubes que mouent̄
a vento nisi aduersitas prauoꝝ hoīm
designat̄ · A vētis uidelicet īpellūtur
nubes: qr immundoꝝ spūum afflatu
praui excitant̄ hoīes · qui ḡ obseruat
ventū non seminat · et qui ꝯsiderat nu
bes nunq̄z metet · qr q̄squis tēptatōez
malignoꝝ spūum q̄squis p̄secutōnem
prauoꝝ hoīm metuit · neqz nunc gra=
na boni operis seminat: neqz tūc ma
nipulos sancte retributōis secat · At
contra ammonendi sunt precipites:
dum bonorum actuuz tempus preue
niunt: meritum peruertunt · et sepe in
malis corruunt · dum bona minime di
scernunt: quia nequaq̄z queqz quādo

agant inspitiunt: sed plerūq; acta qr ita non debuerint agere cognoscant Quibz sub auditoris spetie recte apd salomonē dicit. Fili sine cōsilio nihil facias: et post factū nō penitebis. et rursus Palpebre me precedant gressus tuos Palpebre quippe gressus p̄cedūt: cū operatōnem nostram consilia recta preueniunt. Qui enim negligit considerando preuidere que facit gressus tendit oculos claudit. Pergendo iter conficit: sed preuidendo sibimetipsi non antecedit. Atq; idcirco citius corruit. quia quo pedem operis ponere debeat per palpebram consilij non attendit.

Nd aliter ammonendi sunt mansueti: atq; aliter iracundi.

Cap. xl.

Aliter ammonēdi sūt māsueti atq; aliter iracundi. Nonnunquam nanq; mansueti cum presunt. vitium